

og fly. Mange af dem er stadig blevet hængende på trods af, at de meget hellere ville have været hjulpet i nærområdet lige på den anden side af grænsen.

Derfor vil jeg bare sige her til afslutning, at måske er der noget, der er endnu vigtigere end at lave særlige love for store massetilstrømninger. Det er måske meget vigtigere at hjælpe langt flere mennesker tæt på det sted, de er flygtet fra, for her kan de nemlig bedre bevare håbet om at komme hjem, bevare kontakten til hjemstavn og deres kultur og bevare presset på de tyranner, som har fordrevet dem. Det er det, som skal drøftes i Thessaloniki på topmødet til sommer, og Danmark er med i nogle meget spændende forberedelser.

På en vis måde er tiden måske ved at løbe fra denne tanke om store massetilstrømninger, der fordeles rundt i de europæiske lande. Lad os i stedet bruge de europæiske muskler på at hjælpe nogle flere dér, hvor de helst vil hjælpes, nemlig lige på den anden side af grænsen, hvis det er muligt. Det var muligt i forbindelse med Kosovo, men fordi vi ikke havde beredskabet, skete det ikke. Nabolandene ville godt have accepteret det.

Til sidst til hr. Søren Krarup, der jo altid holder taler med historisk perspektiv, som derfor altid er værd at lytte til: Jeg er ikke enig i det, der blev sagt om de tyske flygtninge efter Anden Verdenskrig. Jeg boede på mine forældres folkehøjskole, som blev taget af den tyske værnemagt og brugt til hundredvis af tyske flygtninge. Står man på gårdspladsen, kan man se vinduet ind til det kælderrum, hvor de utallige døde børn blev lagt, bl.a. fordi der ikke var tilstrækkelig lægehjælp og heller ikke tilstrækkeligt med udfoldelsesmuligheder.

Jeg kan selvfølgelig ikke huske det, for jeg var kun 1 år gammel. Men gårdskarlen, som var den eneste, der blev tilbage på skolen, har skrevet erindringer om, hvordan der var på Rønshoved Højskole, da den var spækket med hundreder af tyske flygtninge, og det var ikke et forbillede for behandling af flygtninge, vil jeg gerne sige.

Kl. 14.55

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg bliver bare nødt til at bede integrationsministeren bekræfte, at langt størstedelen af verdens flygtninge rent faktisk befinder sig i nærområderne, og jeg vil også godt bede integrationsministeren bekræfte, at for det store flertal af de

flygtninge har det desværre ikke betydet noget som helst styrket pres på de diktatorer, der har fordrevet dem, at de befinder sig i nærområdet. Jeg tænker f.eks. på hele Afrika.

For det tredje vil jeg også godt bede integrationsministeren bekræfte, at en af grundene til, at der både i Danmark og andre steder var så stor vilje til at gøre noget ved situationen i Jugoslavien og Kosova, lige præcis var et ønske om at undgå at få store flygtningestrømme til vore lande.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 107:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod våbentransporter.

Af Søren Søndergaard (EL) og Line Barfod (EL). (FremSAT 11/3 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Beslutningsforslaget fra Enhedslisten pålægger regeringen senest den 1. november 2003 at fremsætte forslag til lov om forbud mod våbentransporter til krigsførende lande og konfliktområder.

Beslutningsforslaget må forstås således, at der ønskes indført en ordning, hvor enhver våbentransport på skibe principielt kræver godkendelse, men således at der kan gives en forhåndsgodkendelse til våbentransport mellem uproblematiske lande. Der skal i bekendtgørel-